

لقاب جهاد، واقعیت های جنگ...

■ مهندس علی ششمخانی

در این جنگ برادران جهادسازندگی نقش عظیمی در مهندسی جبهه داشتند. می دانیم که در هر حمله ای پس از اشغال مواضع مورد نظر روزه روی دشمن، اولین نیروئی که باید وارد شود و سنگر و خاکریز درست کند؛ نیروهای جهادسازندگی و به طور عام نیروهای مهندسی-رزمی هستند که در این عملیات نقش عمده ای را جهاد ایفا می کردند و مسئولیت این عمل به عهده جهاد بود. جهاد سازندگی با توجه به پشتوانه توده ای که دارد، از ابتکارات و خلاقیت و سرعت عمل عجیبی برخوردار بود که اگر از این عملیات گزارشی تهیه شود، شاید کار آنها، دست کمی از رزمندگان در این عملیات نداشته باشد به طوری که ما یک جاده ۱۵ کیلومتری را در بدترین وضع مناطق کوهستانی در همین حمله احداث کردیم. (۱)

۱. مجله پیام انقلاب، شماره ۱۷۶، ص ۱۷

لقب هایی که امام به جهاد داده اند؛ همگی ناشی از واقعیت های جنگ است. آغاز کننده جنگ به دنبال اهدافی مشخص بود؛ ولی تنها کسانی توانستند او را از رسیدن به اهدافش باز دارند که به اندیشه مورد تعرض دشمن، اعتقادی راسخ داشتند. هرکسی به نوعی وارد جنگ شد. بعضی با سلاح و بعضی دیگر با بولدر. خوب است تأثیر نشده درباره نقش جهاد، فیلم ها و سریال های ساخته شوند و گر نه پس از گذشت چند سال ممکن است فیلم هایی ساخته شوند که در آن راننده های ریش تراشیده اتو کشیده به عنوان راننده خط شکن و سنگرساز بی سنگر مطرح شوند و آنگاه خود جهادگران نیز به تردید بيفتنند که آیا در جنگ نقشی داشته اند یا نه! (۲)

۱. مجله پیام انقلاب، شماره ۱۷۶، ص ۱۷

۲. مجله جهاد، سال دوم، شماره ۳۰، فروردین ۱۳۶۱، ص ۱۲

خوب است تا دیر نشده درباره نقش جهاد، فیلم ها و سریال هایی ساخته شوند و گر نه پس از گذشت چند سال ممکن است فیلم هایی ساخته شوند که در آن راننده های ریش تراشیده اتو کشیده به عنوان راننده خط شکن و سنگرساز بی سنگر مطرح شوند و آنگاه خود جهادگران نیز به تردید بيفتنند که آیا در جنگ نقشی داشته اند یا نه!

جهادگران: اسوه های انسانی ملت...

■ دکتر محسن رضانی

جنگ اسوه های انسانی بزرگی در میان ملت ما به وجود آورد. یکی از این اسوه های انسانی، برادر عزیزمان مرحوم پور شریف است که حجب و حیا و متانت و وقار ایشان به همراه توانایی های فردی و فنی او باید در تاریخ جهاد و جنگ ثبت شود. دنیا تشنه اسوه های حسنه ماست و بی شک اگر به فرض فیلمی درباره حاج بهروز پور شریف ساخته شود؛ دنیا و مردمی که تشنه انسانیت از دست رفته اند، از آن استقبال خواهند کرد. در تنگنای سخت پس از انقلاب، چه کسانی پناه این ملت شدند و از آنان پشتیبانی کردند؟ چهره های گمنام و ناشناسی که در میان سربازان امام زمان (عج) ظهور کردند و با طرح های حیرت انگیز خود، دشمنان ددمنش انقلاب را به زانو در آوردند.

یکی از این طرح ها، عملیات فتح المبین بود. ما از مانورهای خود چنین دریافتیم که برای عملیاتی در حد فتح المبین، حداقل پنج لشکر کم داریم. در یکی از جلسات طرحی مطرح شد که اجرای آن چندان عملی به نظر نمی آمد؛ ولی در صورت عملی شدن، دیگر نیازی به پنج لشکر اضافه نبود. طرح مذکور شکافتن کوهی بود که بخشی از نیروهای عمل کننده از طریق آن می توانستند دشمن را دور بزنند. بخشی از اطلاعات لازمه طرح را از عده ای از قاچاقچیان زندانی در دزفول به دست آوردیم. مهندسین طراح جهادگر و سپاهی از منطقه بازدید کردند. از آنان خواسته شد که در مدت چهل روز تنگه را افتتاح کنند. عده بسیاری از کارشناسان این خواسته را توقع بالایی قلمداد کردند؛ ولی جهادگران، پس از یک هفته خبر دادند که مقدمات کار را فراهم کرده اند و طرح را قابل اجرا می دانند. لشکر ۸ نجف اشرف و لشکر عاشورا، به همراهی یکدیگر و حمایت بخشی از نیروهای اصفهان در همین تنگه، عملیات را آغاز و در کمتر از چند ساعت، قرارگاه فرماندهی دشمن را فتح کردند. یا در عملیات خیبر که باید از دریاچه ای به طول شش کیلومتر عبور می کردیم. فرماندهان عراقی هیچگاه باور نمی کردند که کسی بتواند پس از عبور از موانع طبیعی، خود را به نزدیکی سپاه عراق برساند؛ به همین دلیل این دریاچه کاملاً فاقد استحکامات ایذایی و تدافعی دشمن بود. مهندسین گمنام جهادگر سخت ترین راه را که مطمئن ترین آن بود انتخاب کردند؛ عبور از دریاچه و احداث پل بر روی آن.

و باز طرحی دیگر از طرح های حیرت انگیز مهندسین گمنام را بازگویی می کنم. در عملیات فتح فاو هیچ راهی جز عبور شصت هزار تن از سپاهیان اسلام در یک شبانه روز از رودخانه اروند نبود. رودخانه اروند با عرض تقریبی یک کیلومتر و عمق نزدیک بیست متر تنها راه مطمئن و دشوار عملیات بود؛ ولی جز و مد اروند آن قدر شدید بود که به آدمی اجازه هیچ گونه دخل و تصرفی را در طبیعت رودخانه نمی داد. جنگ با طبیعت در اروند بسیار دشوارتر از جنگ با صدام بود؛ اما مهندسین گمنام جهادی و سپاهی، اروند سرکش و طغیانگر را نیز رام کردند. این در حالی بود که کارشناسان نظامی به دشواری، اجرای چنین طرحی را باور می کردند. افسوس که این مهندسان هنوز هم در سطح دا نشگاه ها گمنام و ناشناخته مانده اند.

* گزیده ای از سخنرانی در مراسم
اربعین جهادگر شهید مهندس پور شریف

